

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Новальська Н. І., Падун Н. П. Трансформація цілей організації в ключові показники результативності управління.....	86	Кійко В. В. Аналіз досвіду європейських країн у формуванні системи державних органів фінансового контролю.....	134
Хоменко О. О. Основні напрями державного управління в українській державі 1918 року	91	Костюк Т. О. Політична криза в Україні як наслідок низької динаміки змін політичних інститутів і процесів	137
Морозова Н. Г. Необхідність та можливість державного регулювання сфери соціального захисту на національному ринку праці	95	Самойленко О. П. Державна функція захисту прав людини у суспільстві, що трансформується.....	139
Погорєлова І. С. Державотворчі процеси доби Центральної Ради.....	98	Муравйов К. В. Щодо поняття “юридичних гарантій” та їх видів.....	142
Бисенбаєв Ф. К. Європейський опыт реалізації принципа справедливості.....	103	Головченко В. В., Головченко О. В. Право народу на повстання	146
Бандурка А. С. Санітарний кордон як метод протидії розповсюдженню радикальних ідей	107	Малащук Д. В. Вплив політико-правових чинників на формування інвестиційного клімату	149
Баєва Н. Г. Новітні тенденції державного регулювання амбулаторної акушерсько-гінекологічної допомоги в Україні.....	110	Гольцов А. Г. Внутрішня геополітика сучасної України: актуальні завдання та проблеми.....	151
Оваденко О. І., Руть Ю. В. Значення графології для роботи з кадрами у державному управлінні	113	Ковальчук А. Ю. Місце державної фіскальної служби України у механізмі забезпечення фінансової безпеки	155
Хилевич М. В. Археологічна періодизація історії становлення української державності з точки зору ефективності економічного розвитку	122	Шашкова-Журавель І. О. Характеристика європейської правової системи захисту трудових відносин за участю осіб, що відбувають покарання в пенітенціарних установах	157
Волобоєва Т. В. Загальна характеристика розвитку державного регулювання страхової діяльності в Україні	127	Тімашова В. М. Політична еліта України в контексті демократичного транзиту.....	160
Ференець С. С. Роль Міжнародного трибуналу в боротьбі зі злочинністю на міжнародному рівні	130	Дьоміна О. С. Ціннісні основи політичної культури українського суспільства.....	163
		Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф., Нестеренко О. С. Комерційна таємниця як правова категорія	167

НЕОБХІДНІСТЬ ТА МОЖЛИВІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РИНКУ ПРАЦІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 95–97

Реалізація соціальної політики та розбудова системи соціального захисту згідно з пріоритетами національного, суспільного, культурного і духовного відродження обумовлює необхідність державного регулювання розвитку соціальної сфери. Уже зараз у зв'язку з процесами роздержавлення і приватизації уряд та інші державні структури повинні регулювати виробництво дефіцитних товарів і послуг і не лише не допускати згортання цього виробництва, а й домагатися його нарощування [1].

Метою державного регулювання є також розбудова національної системи соціального захисту населення у період формування ринкової економіки через створення правової і нормативної бази, вироблення й опрацювання механізмів захисту, виходячи з реальних можливостей економіки, дотримання державних гарантій щодо цього.

Згідно з Положенням про Міністерство соціальної політики України, затвердженим Указом Президента України від 6 квітня 2011 року № 389, Мінсоцполітики України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах зайнятості населення та трудової міграції, трудових відносин, соціального захисту.

Міністерство соціальної політики України в основу проведення довгострокового планування закладає положення щодо проведення реформ у соціальній сфері.

Зокрема, реформування соціальної сфери забезпечується за напрямками: соціального страхування; соціальної підтримки населення та захисту прав дітей, які потребують державної підтримки; трудового законодавства та підтримки зайнятості населення.

Основні завдання у напрямі реформування системи соціального страхування полягають у звільненні солідарної пенсійної системи від невластивих для неї видатків та створенні накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування.

Правові засади формування та застосування державних соціальних стандартів і нормативів визначені в Законі України “Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії”. Відповідно до зазначеного Закону України базовим державним соціальним стандартом є прожитковий мінімум.

Закон України “Про прожитковий мінімум” дає визначення прожитковому мінімуму, закладає правову основу для його встановлення, затвердження та врахування при реалізації державою конституційної гарантії громадян на достатній життєвий рівень [2, с. 37].

З метою вдосконалення визначення прожиткового мінімуму Мінсоцполітики разом з іншими центральними органами виконавчої влади, сторонами соціального діалогу та науковцями проводиться робота щодо зміни методології його розрахунку. Для цього створено Міжвідомчу робочу групу щодо вдосконалення методології визначення прожиткового мінімуму.

Узгоджені пропозиції знайдуть відображення у проекті Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про прожитковий мінімум”, робота над яким триває.

Крім того, напрацьовується законопроект “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо мінімальних розмірів оплати праці та відповідальності за порушення законодавства про працю”, за яким закріплено привести поняття мінімальної заробітної плати до європейських норм, де мінімальна заробітна плата виступає як нижня межа заробітної плати та забезпечується не тільки тарифною частиною заробітної плати, а й іншими виплатами стимулюючого характеру (крім компенсаційних виплат). З метою узгодження положень статті 6 та 15 Закону України “Про оплату праці” пропонується внести зміни до статті 6 щодо забезпечення самостійного формування тарифної сітки підприємствами госпрозрахункової сфери.

З метою модернізації системи соціальної підтримки населення вже прийнято низку законодавчих актів щодо реформування системи соціальних послуг у напрямі створення ринку соціальних послуг та активного залучення до їх надання недержавних організацій.

Розроблено проект Державної програми підтримки сім’ї на період до 2016 року.

З метою удосконалення системи захисту прав дітей, які потребують державної підтримки прийнято Національну стратегію профілактики соціального сирітства на період до 2020 року.

Затверджено механізм взаємодії місцевих органів влади щодо контролю та соціального супроводу дітей, які виховуються у прийомних сім’ях та дитячих будинках сімейного типу.

З метою реформування трудового законодавства та вдосконалення механізмів підтримки зайнятості населення прийнято Закон України “Про зайнятість населення”, який спрямований на розв’язання проблем безробіття, особливо молоді, та стимулювання створення нових робочих місць.

Водночас, Міністерством підготовлено проект Основних напрямів реалізації державної політики у сфері зайнятості населення на період до 2019 року.

Для удосконалення соціально-трудових відносин та адаптації законодавства України до європейських норм розроблено проект нового Трудового кодексу.

З 2013 року Мінсоцполітики запровадило в практику своєї діяльності планування на середньострокову перспективу, зокрема Міністерством затверджуються плани діяльності на рік та два наступні роки.

Зусилля і кошти держави обов’язково повинні спрямовуватися на створення умов для розвитку галузей освіти, охорони здоров’я, науки, культури, що вкрай необхідне для зміцнення фізичного та духовного здоров’я громадян нашого суспільства. На службі людей мають бути не тільки прибутки, а й мораль, життєздатність системи, яка спирається на свідому діяльність громадян.

В основу системи соціального захисту мають бути покладені такі засади: поширення захисту на осіб, які працюють за наймом, членів їхніх сімей та непрацездатних громадян; диференційний підхід до різних соціально-демографічних груп населення в залежності від ступеня їх економічної самостійності, працездатності, можливос-

тей підвищення добробуту; перерозподіл економічної відповідальності за реалізацію соціальних гарантій між державою, підприємствами і громадянами; визначення рівня соціальних гарантій на підставі системи соціальних нормативів; відповідність форм соціального захисту рівню розвитку ринкових відносин в економіці. В умовах формування ринкової економіки на державі лежить обов'язок розбудови соціальної інфраструктури, яка створює можливості для соціального обслуговування населення, обумовлює економію суспільної праці, збільшує фонд вільного часу людей, поліпшує використання бюджету сім'ї, узгоджує доходи з попитом населення, створює комфортність навколишнього середовища.

Література

1. *Згуровський М.* Україна в глобальних вимірах сталого розвитку // Дзеркало тижня. — 2006. — № 19 (20 травня).
2. *Право соціального захисту: становлення і розвиток в Україні.* — К.: Знання, 2005. — 381 с.
3. *Трудове право України: Підручник.* — 5-те вид., перер. і доп. — К.: Знання, 2008. — 860 с. — (Вища освіта XXI століття).